

ПОКЛОНЕНИЕТО НА ПАСТЫРИТЕ.

Въ истата ноќь ся еви Ангелъ на Виелеемските пастири, които вардѣха стадата си, и имъ възвѣсти, какво ся роди Спасителъ, който е Христосъ Господъ: и за да могѫтъ да го познаѫтъ, Ангелъ имъ каза еще, какво ще намѣрятъ младенца, че лѣжи въ яслы. Тъй сѫщо и на мѣрихъ Господа, и най първо тъ му ся поклонихъ.

ОБРЕЗАНИЕТО ГОСПОДНЕ.

Слѣдъ осемъ дни отъ рожденіето Спасителъ бѣ обрѣзанъ спорядъ ветхозавѣтныя обычай: и му нарекохъ името: Іисусъ, което бѣше назначено отъ Ангела, еще преди зачатіето Mu.

Іисусъ ще рече: Спасителъ.

СРЪТЕНИЕТО ГОСПОДНЕ.

Іосифъ и Марія занесохъ въ храма Божій Младенца Іисуса, на четыридесетия день отъ рожденіето Mu, спорядъ каквото бѣ написано въ Божія законъ, чрезъ Моисея.

Въ туй време живѣше въ Іерусалимъ единъ благочестивъ мѫжъ Симеонъ, комуто бѣше ся врекалъ Богъ да не умре, доде не види Христа Господия. По внушение Духа Божія той отиде въ храма, зе на рѣшѣтъ си Младенца Іисуса, и